

דברי זכרון לדב דומברוביץ ז"ל

המעצות הדתיות ולמען המשך קיומם של שירותי הדת במדינת ישראל.

גם בתקופות הקשות שבהן נשמעו קולות שקראו לבטל את המועצות הדתיות, המשיך דב ז"ל לעמוד בפרץ כנגד קריאות אלו ביתר שאת וביתר עוז, בשל הצורך לשמור על המשך קיום שירותי הדת.

דב ז"ל היה קשוב לכל אדם אשר פנה לבקש את עזרתו או את עצתו, והוא נהג לכבד כל אדם באשר הוא. דומה שעליו נאמרו דבריו של בן זומא: "איזהו מכובד המכבד את הבריות" (אבות ד, א). אפשר למנות עוד מידות רבות של דב ז"ל, אולם המידה שאפיינה אותו ביותר היא מידת הכרת הטוב. מעולם הוא לא שכח את האנשים אשר סייעו לו והוא ידע להכיר להם טובה תחת טובה.

דב ז"ל הקפיד על סדר לימוד קבוע בכל בוקר קודם צאתו לעבודה, אשר כלל: שניים מקרא ואחד תרגום, הלכה יומית ולימוד גמרא. כמו כן, בכל שבוע הקפיד לסיים את ספר תהילים שלוש פעמים. הדבקות בקיום המצוות וההקפדה על תפילות במניין בוקר, צהריים וערב היו נר לרגליו, ואת אורח חיים זה הוא הנחיל לבני משפחתו.

אמונתו בקב"ה הייתה ללא כל ספקות, אמונה ישרה ותמימה. תמיד נהג לצטט את הפסוק "תמים תהיה עם ה' אלוקיך" (דברים יח, יג) ואת דברי רש"י על אתר "התהלך עמו בתמימות... אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות". בדרך הדבקות בקב"ה הוא קיים את מה שנאמר בפרשת "עקב": "ועתה ישראל מה ה' אלוקיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה' אלוקיך ללכת בכל דרכיו ולא הבה אותו ולעבוד את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך" (דברים י, יב).

דב ז"ל נפטר ביום צום עשרה בטבת תשע"ב ונקבר בערב שבת קודש לסדר יוחי יעקב...'

יהי רצון שחסדיו וזכויותיו הרבים ישפיעו על נשמתו בעולם האמת.

תהיה נשמתו צרורה בצרור החיים.

דב ז"ל נולד בראש השנה שנת תש"ט במחנות העקורים בגרמניה כבן יחיד להורים אודים מוצלים מאש אשר התחנתו לאחר מאורעות השואה. לאביו, מנחם מנדל ע"ה, היו אלה נישואים שניים לאחר שכל משפחתו נספתה בשואה.

בהיותו בן שנה, עלתה המשפחה לארץ ישראל וקבעה את מקום מושבה בנתניה.

דב ז"ל עסק בצורכי ציבור באמונה בכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, והוא נשא בעול הציבור במשך שנות דור. פעילותו למען הציבור הייתה הן ליושבי עירו הן לתושבי כלל מדינת ישראל.

במשך כעשרים וחמש שנה כיהן דב ז"ל כראש המועצה הדתית בנתניה, החל משנת תשמ"ז ועד לפטירתו. בשנים אלו גדלה העיר נתניה והתרחבה, דבר אשר דרש גם את התרחבות שירותי הדת בעיר. במסגרת פעילותו דב ז"ל דאג כי בכל שכונה שקמה בעיר יקום גם מקווה טהרה לנשים. גם בתקופה שלא היה תקציב רב במועצה הדתית, הוא דאג כי כל מקוואות הטהרה ימשיכו לפעול כסדרם ונהג לומר כי הוא איננו רוצה להיתבע בבית דין של מעלה על כך שאפילו אישה אחת נמנעה מטבילה בשל מחסור בתקציב.

בשנים האלה קלטתה העיר נתניה עולים רבים ממדינות חבר העמים ודב ז"ל ראה לנכון להעמיק ולחזק את הזהות היהודית של העולים. לשם כך, הוא הקים פרויקט בר-מצווה לבני העולים ודאג לערוך בריתות לעולים שלא נימולו בחו"ל.

נוסף על כך, דאג דב ז"ל לאחזקתם של בתי כנסיות בעיר, לפעילות של שיעורי תורה בכוללים ובישיבות שקמו ברחבי העיר, לחיזוק שיעורי התורה בבתי הספר השונים ולחיזוק תנועות הנוער.

מלבד פעילותו בעיר נתניה, שימש דב ז"ל גם כמזכיר חבר המועצות הדתיות בישראל, וזאת במשך למעלה משנות דור. במסגרת פעילות זו, הוא הנהיג והדריך את כל ראשי המועצות הדתיות בישראל. הוא שימש כשליח העובר לפני המחנה למען המשך קיומן של